

دارمش دوست تا هستم و هست Love You Forever

Written by Robert Munsch
Illustrated by Sheila McGraw

نوشته‌ی: رابرت مانس
تصویرسازی: شیلای مک‌گراو
ترجمه‌ی: اکرم پدرام‌نیا

نگارین
negarsh

A soft, painterly illustration of a woman with long brown hair in a braid, wearing a blue and white striped dress, sitting in a blue armchair and holding a baby. The baby is wearing a yellow shirt. The background is a plain, light beige color.

شماره کتابخانه ملی: ۱۹۲۴۲۰۲

شمارگان: ۱۰۰۰ جلد

9 789642 300082

مادری نوزاد کوچک خود را در آغوش گرفته بود و او را
آهسته آهسته تکان می داد؛ به عقب، به جلو، به عقب، به
جلو، به عقب، به جلو و درحالی که او را تکان می داد، این
آواز را برایش می خواند:

مهرش به دلم همیشه نیکوست
مثل گل دوستی چه خوش بوست
چون "هستی من ز هستی اوست
تا هستم و هست دارمش دوست"^۱

از شعر معروف مادر ایرج میرزا^۱

نوزاد کوچک، بزرگ شد. بزرگ و بزرگ و بزرگ‌تر، تا دو ساله شد.

آن قدر بزرگ شد که می‌توانست دور تا دور خانه بدود. کتاب‌ها را از قفسه‌ها پایین بریزد. غذاها را از یخچال بیرون بریزد. ساعت مادرش را توی دستشویی بیاندازد و یک لگن آب پشت سر آن خالی کند.

بعضی وقت‌ها مادرش آن قدر خسته می‌شد که می‌گفت: «آخرش این بچه مرا دیوانه می‌کند!»